

Фајненшел тајмс се осврће на све мањи утицај Европске уније на глобалној политичкој сцени.

Можете, пише ФТ, пропадати са свешћу о томе куда идете, а можете пропадати уз страх, панику и гнев - емоције које ових дана прате самите Европске уније.

У позадини беса који је експлодирао поводом проблема депортације Рома из Француске је хронична неспособност да се реше проблеми који се појављују у односима Уније и њених чланица.

Највише забрињава, додаје ФТ, повратак на политику "окриви другог".

Где год да се окренете, политичари криве мањине и имигранте, друге владе и наравно Брисел.

Јачање антиимигрантских и сепаратистичких странака не угрожава европску демократију, али указује на смер у коме се европско друштво креће.

Очајни политичари таква осећања користе за своје уске интересе, а нико ових дана није очајнији од Николе Саркозија - можда смо, пише ФТ, прошле недеље у Бриселу видели почетак француске предизборне кампање.

Пребацивање кривице на Брисел могло би Саркозију донети користи - најновије анкете указују на невероватан раст евроскептицизма у тој земљи.

Чак 60 одсто градјана незадовољно је евром, иако се економске тешкоће Француске ни

на који начин не могу приписивати еврозони.

Било би погрешно рећи да је Европа постала безначајна, али је извесно, пише ФТ, да ће њено релативно пропадање бити и бучно и ружно.

(BBC)